

հարկ կըլլայ կարապետն ալ ժջ դարուն
վերջիր գնել և մի զարուն սկիզբները.
և թէ անկից աւելի ուշ չըլլալուն փաստ
ունինց իր այն տաղը՝ որ 1604ին օրի-
նակուած է ժջ տաղարանին երրորդ զըր-
չէն:

Աստիք այս յիշեալ Գանձարանն ապա-
Հովապէս ժջ դարու վերջիր զրուած պէտք
ենք համարիլ:

ՏԱՐ ՍՆՆԴԵԱՆ

Ի ՏԷՐ ՆԵՐՍԻՍԷ ԿԼԱՅԵՑԻՈՅ

Այսօր երեւի անտեսն ի բարձանց.
Բայնին ընութեան ըուր եղանակ
Գովն գունդք վերին պետութեանց.
Դարձնայ կերպանայ ըզմեռն ի կուտէն.
Երեւի ծաղիկ նոր շառաւեղին,
Զարգանայր մանուկ նորաստեծուածոյն
• և մանակէլի գուշակ լինեաց.
Ընդ այն յունափոխ փփարկէալ մարդոյն
թէ նու այդ յանցանաց որ ի պատրոդէն
Ժամանակ ենաս կուտինն աւետեաց.
Ի յորդվանին անսերն երեւեալ
Լրնուլ զամնաց զոր նախ խոստացաւ.
Խաղայր փորհըրդանզ պետքն Գաբրիէլ
Ծանուցոց եղան կուտին աւետեաց.
— Նենաց ես յայտնող կոյս և անարատ,
Հոգին կասուեծ ի քեզ եկեսց.
Զայն Տեսուեծ ի քեզ որուսաց.
Պողեալ սուրբ կուտին յանէ հրէտակնն
Ճեղէք հրացմամբ սափորով յաղերկոն
Միաց հրացան ընդ միսոն զարմանայր.
— Ցանէ երկրածնէ ոչ իցեմ խաբեալ.
Նորափառնէ է բան զոր ես լսեցի. —
Հասպով տագնապէր երկիւղի լըսոյր.
— Նուսիմ այս լիցի ճայն, պատախանէր.
Չունիմ ինչ հրածին կասուեծոց
Պահալիք ճայնին գոչէր Գաբրիէլ.
Զահնն մեծ արփույն ընդունակ եղեր.
Իսան ուղեալ յերկինց բերեմ զաւետին
Ապասուրեմ ես սուրբ թագաւորին,
Վերուսու եմ իշեալ տալով զաւետին:
Տաղով զաւետին որ ոչ անցանէ.
Բարունին իցի ի քէն ծրնան.
Յընծա զու հոգուով կոյսրդ վարիամ.
Լիւթ աննիւթ մարթուով, լուծիչ տրումութեան
Փաստ թագաւորն ի քէն մեզ յայտնեալ,
Քիչ փափ վայելէ յաւեսանս ամէն:

ՆԵՐՍԻ ՇԱԽԱՎԱՐ



ՈՒՂՂԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՓԱԿԱՍՈՒ ԲՈՒԶԱՆԴԱՑՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

(Ժար. տե՛ս էջ 4)

155. Էջ 205. տող 30... « Ճապհու
և թագաւորին Պարսից »: — Աւզզ. Շապ-
հոյ թագաւորին Պարսից :

156. Էջ 207. տող 17. « Բայց զի վասն
ըս մեծ վաստակը են առ ես ... խնդրե-
ցեր փփանակաց քոց »: — Աւզզ. « Փփան-
ակ վաստակոց քոց »: — Դրաստամատի
արդեանց և վաստակոց համար Շապուհ
զաղարեցրեց առ պահ մի իւր անդառնա-
լի վճիռն:

157. Էջ 207. տող 38. « Արտիեաց
զնա »: — Աւզզ. սիսիիեաց? զնա:

158. Էջ 208. տող 8. « Այսպէս և
այս »: — Աւզզելի. « Այս ես և այս »:
Արշակ պահ մի իւր վիճակի վերայ ապ-
շած, որ ինցն թագաւոր, իւր ներքի-
նիէն չնորհ է ընդունում, սաստիկ վիրա-
ւորուում է, իւր ինքնասիրութիւն և յու-
սահատութիւնը՝ վերջին խօսցն է ասում.
Այս ես ըլլամ և այս վիճակի մէջ, այս-
պէս իւեղնացած ... « Այս ես, և այս, և
յայսմ չափու և այս անցը անցին ընդ
իս »:

159. Էջ 210. զլ. ժի. « Եւ թափէր
ի նոցանէ բացում անզամ, զոր հաբեալ էր
նորա ի նոցանեն »: — Աւզզելի ի Հայոց
(աշխարհ)էն ?

160. Էջ 210. Յաղագս կասրից. զլ.
ժի. - « Ակա խնդրէր ... յերկրէն Պար-
սից »: — Աւզզ. կասրից. կասրը Հայոց
արբունի տաճարի բարձերէն մին էին. և
նէկահել էին յարբայէն Հայոց:

161. Էջ 214. տող 4. « Եւ յօրէնսն
սաստիք »: — Աւզզ. « յօրէնս սաստիկ
էր »: